

- Øget tid til omskoling af unge chauffører og øget tid til at give disse rutine.
- Udrustning og materiel fastspændes og pakkes væk.

Svar (7/3 95)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Det fremgår af færdselslovens § 54, stk. 1, at et motordrevet køretøj ikke må føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Endvidere fremgår det af forsvarets færdsels-sikkerhedsmæssige bestemmelser for militære motorkøretøjer, at ordrer og anvisninger, der gives køreren, skal holdes inden for rammerne af færdselslovens bestemmelser.

I relation til køreren er det i disse bestemmelser fastsat, at der bl.a. gennem udnyttelse af reservekørere skal drages omsorg for tilstrækkelig hvile (søvn). Forud for enhver kørsel skal køreren tage stilling til, om han er i stand til at føre motorkøretøj på fuldt betryggende måde. Føler vedkommende sig ikke i stand hertil, skal han melde dette til den, der har befalet kørslen, som herefter skal foretage en anden disponering. Den pågældende kører må ikke beordres til at køre før gennemført hvilepause.

Som det fremgår, har forsvaret under hensyntagen til bl.a. færdselssikkerheden fastsat regler for det ledelsesmæssige ansvar for at tilrettelægge og gennemføre kørselsaktiviteter. Ansvarret påhviler enhver foresat, dvs. befalingsmænd af sergentgruppen og officerer i almindelighed samt chefer i særdeleshed.

Det er min opfattelse, at et samlet hvil på ca. 6 timer ikke i sig selv kan anses som en garanti for, at den enkelte kører vil være i stand til at føre motorkøretøj på fuldt betryggende måde. Et eventuelt formelt krav om 6 timers hvil vil heller ikke kunne fritage køreren for sit ansvar i henhold til færdselsloven.

Jeg kan uddybende oplyse, at en vognkommandør på et hjulkøretøj er den person, der med hensyn til køretøjets taktiske anvendelse er foresat for køreren, og som normalt vil have plads ved siden af denne. Vognkommandørens ordrer og anvisninger til køreren skal holdes inden for færdselslovens bestemmelser, ligesom hans

direktiver eller henstillinger til køreren vedrørende den færdselssikkerhedsmæssige føring af køretøjet kun kan omhandle formaninger til at køre forsigtigt, udvise agtpågivenhed og til at overholde de for færdslen med køretøjer givne forskrifter.

Vognkommandøren skal efter forholdene bistå køreren under særlig vanskelige forhold såsom baglæns kørsel, vending, passage af smalle broer, porte og indkørsler samt kørsel i terræn.

Vognkommandørens eventuelle bistand vil dog aldrig kunne medføre, at han overtager køreren ansvar og pligter ifølge færdselsloven.

Der er således allerede i dag ingen tvivl om vognkommandørens ansvar og beføjelser i relation til køreren.

Endvidere kan jeg oplyse, at forsvarets vare- og lastvogne kan anvendes til transport af personel uden for førerrummet.

Hverken færdselsloven eller bestemmelser udgivet i tilslutning hertil stiller krav om, at disse siddepladser skal være forsynet med sikkerheds- eller hofseseler. Forsvaret har imidlertid forsynet sæderne med hofseseler som et tilbud til det personel, der under transport føler større tryk ved at anvende en sele. Der er imidlertid ikke fastsat krav om, at disse hofseseler skal benyttes i samme omfang som fabriksmonterede sikkerhedssele i person- og varevogne.

En kvalificeret vurdering af, hvorvidt sikkerheden eventuelt vil kunne forbedres eller mindskes ved obligatorisk anvendelse af disse seles, forudsætter tilvejebringelse af materiale til belysning af samtlige aspekter i forbindelse hermed. Til orientering kan jeg oplyse, at en sådan tilvejebringelse af materiale allerede er iværksat.

For så vidt angår kørekort, skal det fremhæves, at efter erhvervelse eller udvidelse af kørekort gennemgår forsvarets personel en supplerende uddannelse i føring m.v. af brugskøretøj (omskoling). Denne uddannelse har til formål under almindelige kørselsbetingelser at bibringe eleven fornøden færdighed i at fremføre og betjene det motorkøretøj, den pågældende skal føre under sin videre tjeneste, samt at foretage de eftersyn og den vedligeholdelse, der skal udføres af brugeren. Endvidere skal eleven bibringes fornødent kendskab til de særlige bestemmelser, der gælder for omgangen med og brugen af forsvarets motorkøretøjer. Uddannelsen gennemføres af en køreinstruktør og autoriseres af denne efter afslutning med tilfredsstillende resultat.